

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 5

Preu: 25 cèntims

Que ha de fer-se...

Seguint les trajectòries de les actuacions dels diferents Ajuntaments que han actuat enfront del poble, hi veiem actuacions que sols s'ha perdut el temps en coses de minsa importància per als interessos del poble, altres que s'ha fet una engruna de feina, d'altres que han estat de gran vitalitat i per conseqüència el poble s'ha vist enriquit amb grans millores.

I direm: Perquè no sempre es pot actuar a profit del poble...? Direu: Es que no tenen sempre igual de condicions els consellers. I dic jo: Sí; tots els Ajuntaments poden actuar, com tenen obligació de fer-ho, sinó que ací estriba que molts sols van a la Corporació per a fer la contra a tot el que els altres proposen, i d'altres que interpretant d'altra manera hi van per a ajudar tota iniciativa, sigui de qui sigui, sempre i quan aquesta sigui beneficiosa per al poble.

Podem dir-me, però: I les lleis que desenvolupen la vida dels municipis, han estat sempre iguals...? No; però sempre han estat modificades en pro de l'avenç dels pobles, o aquest ha estat el seu intent, puix ja de l'any 1876, fins a la data, ha regit aquesta amb alguna modificació; però, com dic, sempre per a donar més facultats per major desenvolupament dels pobles i les seves necessitats.

En fer-se obstrucció a tota obra no volen veure, aquests mals ciutadans, que perjudiquen els interessos del poble, i dic interessos del poble, referint-me als dels ciutadans, puix l'Ajuntament és una representació del poble, i els representants elegits per a administrar-lo, tenen de fer-ho per a tots, i amb igualtat per a tots els ciutadans.

En el període embrionari de la transformació del règim, fou motiu que des de l'any 1931 fins avui els Ajuntaments s'han vist privats d'actuar plenament en tots els actes de la seva vida normal, i no sols des de l'any 31, sinó que ja la Dictadura Berenguer fou obstacle, i trobem en conseqüència de tot això que, ja sigui els Ajuntaments fets per l'art. 29, ja sigui per les amenaces de destitució, i més tard per la Comissió Gestora, no s'ha pogut fer el que calia fer-se, per la poca estabilitat dels Ajuntaments, en no poguer desenvolupar-se com tenien de fer-ho, per trobar-se lligats amb tots aquests precedents.

El dia 17, l'Ajuntament que es formi tindrà damunt d'ell tota la responsabilitat de la seva actuació, i haurà de fer front a afers de capdal importància; ja sigui que

s'ha posat de moda el no pagar-se cap cassa de tribut i per dit motiu falten a cobrar unes 18 o 20 mil pessetes. Es cosa això de fer feina i fer pagar qui pugui, i treure a tota costa, tota aquesta arcabateria de papiers mullats. Després tindran la responsabilitat de confeccionar el pressupost, puix això és la base principal de tot Ajuntament i depen d'ell tota, absolutament tota l'actuació, en fer-ho bé o malament. El pressupost ha de fer-se amb tota cura, i treure's aquesta antiga rutina de copiar un exercici del altre, per ésser el més essencial. En un mot, és la vida de la Corporació l'eix de la política administrativa d'un poble. També ha de solucionar-se definitivament si es tenen o no es tenen de portar les aigües al poble. És aquest un afer de gran estudi i meditació. Després, el tant parlat, com la carretera de Santa Agnès, i d'altres de no tanta importància però de necessitat, com és per exemple la rotulació i numeració de carrers, etc. Però per sobre de tots n'hi ha un altre i en ell estriba l'èxit de tot i de tots, i també deu solucionar-se, i és d'una importantíssima vitalitat.

Per a portar a cap tota aquesta obra tan important és imprescindible, si vol fer-se en ple èxit per al poble, que tots, absolutament tots els components de l'Ajuntament, hi cooperin i deixin tota mena de personalismes i conjuntament faran el que el poble vol: que és obra positiva i fora de tot personalisme obstructiu.

CESCH FRAN

Nòtula d'Administració

L'Administració de LA VALL DEL MOGENT ha estat traslladada al carrer de Anselm Clavé, número 30; per tant, tots els ciutadans que vulguin subscriure's, comprar o també comunicar algun afer que faci relació amb LA VALL DEL MOGENT poden fer-ho al nou estalge

—També a Can Pont de la Tenda es ven i s'admeten subscripcions per a LA VALL DEL MOGENT

El vot femení

Vulgues que no, en agafar la ploma per a fer unes ralles per al nostre volgut setmanari, com si es trobés també contaminada de la màcula política que avui invadeix Espanya, se l'en va de cop a les paraules: vots, eleccions, escrutinis, trucs, tramps, vot femení...

D'aquest darrer assumpte en volem parlar en números anteriors, però ens faltava una dada i aquesta era el nom

del primer votant del sexe bell que va inaugurar l'urna a Vilanova de La Roca.

Ara ja el sabem i d'això anem a parlar.

La concessió del vot femení esdevingué per a molts una incògnita fins el mateix dia de les eleccions.

Creien uns que la dona, en usar per primera volta d'un dret sagrat i digne, com és el vot, en general es retreuria i per tant seria molt petit el tant per cent d'elles que s'acostarien a les urnes a complir aquest deure.

Altres pensaven que les dones, la major part d'elles adictes encara a la fe catòlica, influïdes pels sacerdots i confesionaris, donarien totes o la major part, la balança vers a la dreta, constituint això un perill per a la República.

Altres, en canvi (jo n'era un), creïem que la dona catòlica, temerosa de barrejar-se en un afer que de temps immemorial restava en poder dels homes, s'absindria, deixant pas lliure a la dona d'esquerra, en general més decidida i propensa a aquesta classe de lluites.

Ni els uns ni els altres vàrem ésser bons profetes.

Aquí no votaren esquerres ni dretes, sinó que votaren totes; i això, que la vigília semblava un somni, el dia 19 s'efectuà amb un zel i una perfecció admirables, com si ja de tota la vida les dones haguessin pres part en aquesta classe d'activitats.

Cal, però, fer constar que al nostre poble, ben al revés del que per cert semblava, la primera en inaugurar l'urna, així com d'emetre la primera papereta de la jornada, fou una noia per cert ben catòlica, donant així una lliçó exemplar a moltes que tal volta temeroses i cohibides s'haurien abstingut de complir un deure i un dret que la llei els concedeix i que en les eleccions de diputats al Parlament de Catalunya els fou negat per elements que se les donen d'apòstols de la llibertat i de la democràcia.

Estem segurs que el pròxim dia 17, si cap en va quedar a casa seva seguirà l'exemple de les altres i farà valguer la seva arma de combat recentment conquerida a favor dels homes que han sabut portar-li una mestressa per a les seves filles i un metge a la porta per les hores de congoixa; jamai a favor dels que durant tants anys l'han privada miserablement d'aquestes millores.

Llavors nosaltres, des d'aquestes planes direm orgullosos: «Les dones de Vilanova, s'han portat com uns homes».

F. TORRENS